

Кейс: Сусіди по терасі

Тип: побутовий / комунальний, високий рівень емоцій

Фабула

У дуплексі/будинку двоє сусідів — **Світлана (58 років)** та **Марко (32 роки)** — мають спільну терасу, поділену умовно.

Світлана використовує свою частину як зимовий сад, із рослинами та декоративними конструкціями.

Марко — як майданчик для тренувань: турнік, боксерський мішок, ранкові вправи.

Останні пів року між ними йде війна:

- Марко свариться, що рослини Світлани перекривають шлях і “захаращують спільну територію”.
- Світлана скаржиться, що Марко гупає, шумить і «перетворив терасу на спортзал».
- Обидва подають десятки скарг до керуючої компанії.

Голова керуючої компанії втомився й ініціював медіацію, бо загрожує великий скандал у будинку.

Картка Світлани (58 років)

Сторона 1: прихильниця спокою, стабільності й приватності

Хто ви в конфлікті

- Ви живете у будинку з терасою вже понад 10 років.
- Для вас тераса — це *особистий простір*, місце відпочинку, терапії і звичок, де рослини, квіти й декор — частина вашої емоційної безпеки.
- Тераса — ваш “оазис”: після роботи ви доглядаєте рослини, читаєте, п’єте чай.

Що вас турбує

- З появою Марка ваш спокій зник: він тренується, стрибає, ставить спортивне обладнання.

- Вам здається, що тераса *перетворилась на спортзал*, і тепер у вас немає куди піти відпочити.
- Ви відчуваєте, що ваш простір зменшився, а ваші потреби — нікого не цікавлять.
- Ви переконані: Марко зневажає ваш вік і право на спокій.

Ваші аргументи у конфлікті

- «Я не проти, щоб він тренувався, але нехай це робить так, щоб не ламати моє життя».
- «Тераса — спільна, але це не означає, що можна робити, що заманеться».
- «Я тут живу десятиліття, а він прийшов і все порушив».

Ваші приховані почуття

- Вразливість: життя змінилося без вашої згоди.
- Страх: що “шумний молодий сусід” витіснить вас із власного простору.
- Образа: Марко, як вам здається, не бачить у вас людину.

Поведінкові орієнтири (для симуляції)

- Почніть твердо, навіть трохи різкувато.
- Акцентуйте, як вам “болить” те, що зруйнували ваш простір.
- Поступово відкривайте емоційний контекст: самотність, потребу в тиші, страх змін.
- Можете зірватись на моралізування (“у наш час люди поважали інших”), але дайте медіатору повернути вас у конструктив.